

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10274 af 21/01/2004 (Gældende)

Sag nr. 32.2003

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 32.2003

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 21. januar 2004 i sag 32.2003

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Tine B. Skyum og konsulent Pernille Knudsen (begge Dansk Arbejdsgiverforening), og konsulent Ane K. Lorentzen og konsulent Evelyn Jørgensen (begge Landsorganisationen i Danmark). Derudover har som særlig sagkyndig deltaget direktør John Petersen, Sammenslutningen af mindre Arbejdsgiverforeninger Danmark og faglig konsulent Pia Backer, Dansk Frisør- og Kosmetiker Forbund.

Mellem klageren, elev A, født den 13. december 1981, og indklagede, B v/C, blev den 27. september 2000 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle uddannes som frisør med uddannelsesperiode fra den 25. september 2000 til den 9. juni 2004.

Parterne underskrev den 27. marts 2003 blanket om ophævelse af uddannelsesaftalen efter gensidig aftale.

Klageren har ved sin organisation, Den Kristelige Fagbevægelse, ved klageskrift modtaget den 10. juni 2003 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 70.873,33 kr. til klageren.

Klageren har til støtte for påstanden gjort gældende, at aftalen om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen er ugyldig, jf. aftalelovens § 33. Erstatningskravet er sammensat af godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen med 50.000 kr. og derudover erstatning for løn mv. indtil klageren fik en ny praktikplads.

Indklagede har påstået frifindelse.

Parterne har givet personligt møde for nævnet og afgivet forklaring.

Klageren har forklaret bl.a., at hun den 27. marts 2003, da hun mødte på arbejde, straks blev indkaldt til møde med C og C's søster og datter, der også arbejder i salonen. De var alle tre meget vrede, og C sagde bl.a., at klageren havde for meget sygefravær, at de var trætte af hende og ikke ville høre mere på hende. De gav også udtryk for, at de ikke troede på hende, og at hun ikke havde en ordentlig opdragelse. Mødet varede 1½ time og var meget ubehageligt, og hun blev mere og mere forvirret, græd og kunne til sidst slet ikke overskue noget. På et tidspunkt i forløbet blev der talt om, at de ville af med hende, og de forelagde hende en blanket, som hun skulle skrive under på. Hun skrev under på blanketten, men vidste egentlig ikke, hvad det hele gik ud på. Bagefter talte de yderligere lidt sammen. Hun betalte for nogle produkter, hun havde købt, og C sagde, at hun skulle ringe, når hun havde fået en ny læreplads.

Indklagede har forklaret bl.a., at hun var utilfreds med klageren, fordi klageren ofte blev væk uden at give besked. As kolleger var derfor sure på hende, og den 27. marts 2003 ville hun have opklaret, hvad det var, der var galt. Hendes datter deltog kun i mødet i 10 minutter. Hendes søster, der tager sig af administrative opgaver, deltog under hele mødet. A kunne ikke rigtig give nogen forklaring på, at hun ofte blev væk uden at give besked. Hun sagde til A, at hvis hun var ked af at være hos dem, ville hun godt acceptere en gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen. A sagde, at det var rigtigt nok, at hun var ked af at være der. Derefter gennemgik hun med A ophævelsesblanketten og forklarede hende forskellen på en ensidig og en gensidig ophævelse, herunder, at en gensidig ophævelse betød, at de var enige om at bringe uddannelsesaftalen til ophør. A græd ikke, men var ked af det. Det var hun og hendes søster også. Hvis A ikke havde villet være med til at ophæve aftalen ville hun nok have ansat en yderligere elev, og så lade A fortsætte som hun bedst kunne. Hun ville ikke have ophævet ensidigt. Der blev ikke under mødet sagt noget til A om dårlig opdragelse eller lignende.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at det efter de foreliggende omstændigheder vil stride mod almindelig hæderlighed, hvis indklagede fastholder aftalen om ophævelse af uddannelsesaftalen, jf. aftalelovens § 33. Klageren blev uden varsel indkaldt til et møde og udsat for et massivt pres, herunder beskyldninger af personlig karakter fra tre erfarne personer, herunder indklagede. A mistede overblikket, og det må have stået indklagede klart. Indklagede burde have givet klageren en betænkningstid i stedet for straks at få uddannelsesforholdet bragt til ophør.

Indklagede har til støtte for sin påstand anført, at klageren har bevisbyrden for, at den indgåede aftale om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen skulle være ugyldig i medfør af aftalelovens § 33. Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at hævde dette. Klageren og indklagede var begge kede af situationen, men klageren var klar over, hvad der foregik og accepterede et tilbud om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen.

Tvistighedsnævnets bemærkninger:

4 medlemmer af nævnet udtaler:

Vi finder ikke at klageren har godtgjort, at aftalen om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen blev indgået under sådanne omstændigheder, at indklagede i medfør af aftalelovens § 33 er afskåret fra at påberåbe sig aftalen. Vi stemmer derfor for at frifinde indklagede.

3 medlemmer af nævnet udtaler:

Vi finder det efter bevisførelsen, navnlig klagerens forklaring, godtgjort, at indklagede var klar over, klagerens underskrift på aftalen om gensidig ophævelse af uddannelsesaftalen fremkom under sådanne særlige og belastende omstændigheder, at indklagede er afskåret fra at påberåbe sig aftalen, jf. aftalelovens § 33. Efter flertallets votum er det herefter uforløst at tage stilling til, i hvilket omfang klagerens krav ville kunne tages til følge.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet.

T h i b e s t e m m e s :

Indklagede, B v/ C, frifindes.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene.